

Sygn. akt V Kz 68/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi V Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Wojciech Janicki

Sędziowie: SO Krystyna Pisarska (sprawozdawca)

SO Piotr Augustyniak

Protokolant staż. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Joanny Rochalskiej

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **J. G.**

skazanemu za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i innych

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 06 grudnia 2013 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na podstawie art. 437 k.p.k. i art. 438 pkt. 1 i 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z dnia 06.12.2013 r., na podstawie art. 572 k.p.k. oraz art. 632 pkt 2 k.p.k., umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do skazanego J. G., a kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Powyższe postanowienie zaskarżył skazany podnosząc, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 20.04.2010 r. w sprawie V K 657/09 podlega łączeniu jako ciąg przestępstw z wyrokami tego Sądu w sprawach XVIII K 1055/07 i XVIII K 938/07 na podstawie art. 92 k.k.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest zasadne i musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

Sąd Rejonowy wskazał w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że oceniał możliwość wydania wyroku łącznego obejmującego potencjalnie wszystkie prawomocne wyroki jednostkowe, jakie dotychczas zastały wydane

wobec skazanego J. G.. Trafnie sąd a quo ustalił, że wobec skazanego były już w przeszłości wydane wyroki łączne, a ostatni z nich zapadł w dniu 20 kwietnia 2010 r. – sygn. akt V K 657/09 i wówczas rozważano też możliwość wydania wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach o sygnaturach akt XVIII K 938/07 i XVIII K 1055/07. Jednakże kar orzeczonych w ostatnio wymienionych sprawach nie objęto wyrokiem łącznym wydanym w sprawie V K 657/09 i postępowanie umorzono (k. 4-6 – kopia wyroku łącznego).

Do tych właśnie spraw odwołuje się skarżący twierdząc, że kary w nich orzeczone podlegają połączeniu ze sprawami objętymi wyrokiem łącznym w sprawie V K 657/09. Sąd Rejonowy twierdząc, że pojawiło się kolejne skazanie J. G. w sprawie V K 1417/12, które nie podlega połączeniu z wyrokami objętymi wyrokiem łącznym wydanym w sprawie V K 657/09, postępowanie w przedmiocie wydania nowego wyroku łącznego, na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył.

Sąd ten nie dostrzegł jednak, że sytuacja skazanego od chwili wydania ostatniego wyroku łącznego i to przynajmniej, co do skazania w sprawie XVIII K 1055/07, uległa zmianie (k. 12 poz. 10 – dane o karalności). W dniu 12 lipca 2013 roku wobec skazanego zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności w tej właśnie sprawie, co zdaje się czynić możliwym i koniecznym wydanie nowego wyroku łącznego obejmującego również skazanie w sprawie XVIII K 1055/07. Wydaje się, iż poprzednio nie objęto wyrokiem łącznym z dnia 20 kwietnia 2010 r. skazania w tej sprawie tylko dlatego, że kara łączna pozbawienia wolności była warunkowo zawieszona, a obowiązujące wówczas przepisy prawa karnego materialnego nie pozwalały na objęcie wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bezwzględnych, jeśli nie zachodziły warunki do orzeczenia kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Podobna sytuacja może dotyczyć drugiej ze spraw wskazanych w zażaleniu, co winno podlegać sprawdzeniu, czy również w sprawie XVIII K 938/07 nie zarządzono wykonania kary, co także aktualizowałoby możliwość objęcia nowym wyrokiem łącznym tego skazania.

Odwołując się do stanowiska judykatury zauważyć trzeba, że skoro utrata mocy wyroku łącznego następuje tylko co do tych jego rozstrzygnięć o połączeniu kar tego samego rodzaju (o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.), które zostały objęte nowym wyrokiem łącznym wydanym w związku z powstałą po wydaniu tego wyroku potrzebą, wynikającą z przesłanek prawno-materialnych, to oczywistym jest, że w odniesieniu do pozostałych rozstrzygnięć o połączeniu kar, czy umorzeniu postępowania w oparciu o art. 572 k.p.k., do których nie zachodziła potrzeba wydania wyroku łącznego, taki skutek nie następuje, a zatem rozstrzygnięcia te pozostają prawomocne i w stosunku do nich zachodzi negatywna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 26-04-2013 r. w sprawie II AKa 107/13, Legalis; wyrok SA w Gdańsku z dnia 26-06-2012 r. w sprawie II AKa 193/12, KZS 2013, nr 1, poz. 92, Legalis).

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd pierwszej instancji uwzględni uwagi poczynione wyżej, poczyni w sprawie prawidłowe ustalenia i w zakresie możliwym, zgodnie z przepisami Rozdziału IX Kodeksu karnego, wyda wobec skazanego wyrok łączny, umarżając na właściwej podstawie prawnej postępowanie w tej części, w jakiej niemożliwe będzie orzeczenie nowej kary bądź nowych kar łącznych pozbawienia wolności.